

Prvá nedeľa pôstna, rok C

6. marca 2022

Lk 4, 1 – 11, Rim 10, 8 – 13

Milé sestry a bratia v Kristovi

V stredu sme začali pôstne obdobie. Aj my veriaci niekedy v pôste vidíme len každoročne sa opakujúci rituál, ktorý patrí k jari, k striedaniu ročných období. Terajšia situácia nám ale vážne pripomína, že ide ešte o niečo iné, podstatnejšie a zároveň náročnejšie – obnovu nášho života, nášho srdca. Voľakedy zvykli naši predkovia na jar čistiť chotárne studničky, aby z nich mohli naďalej piť čistú vodu. Rovnako je potrebné v pôstnom období očistiť svoje srdce a zmyšľanie pred Bohom. Samotný pôst, proces toho čistenia nie sú pritom cieľom sami osebe, sú len prostriedkom k čistému srdcu, k prehĺbenému životu, ktorý by mal cez nás prúdiť aj ďalej.

Dnešná situácia nás vyzýva odsúdiť vojenskú agresiu voči susednej krajine a myslieť na utrpenie ľudí, ktorí si vojnu nevybrali. Myslieť na mier a neupadnúť do nenávisť. Máme dať pozor, aby sme neupadli do rôznych bludov a spravodlivosť nezredukovali na zmiešanie viny útočníka s krvou jeho obetí. Nadávanie na všetkých sa podobá pokusu dosiahnuť spravodlivosť tým, že pod mostom zakážeme spať nielen bezdomovcom, ale aj milionárom. (Ako to kedysi pekne vyjadril jeden z klasikov). No v prvom rade máme pred Bohom očisťovať svoje srdce. Máme Boha zobrať vážnejšie ako doteraz.

Máme očistiť svoje srdce tak, aby sme našli zdroj živej vody aj vo vzťahu k iným. Ježiš Kristus nám dnes ukázal ako sa postaviť k pokušeniu. Keď počujeme slovo pokušenie, prvé nás napadne niečo zo sexuálnej oblasti. Evanjelium ale ukazuje, že jestvujú nebezpečnejšie pokušenia, ktoré nám môžu ešte väčšmi zatemniť myseľ, popresúvať hodnoty, takže celý život získa radikálne inú podobu. Evanjelium ukazuje, že pokušenia chleba, moci a slávy sú nebezpečné práve tým, že sú plazivé a menej nápadné. Sú nebezpečné aj tým, že pri nich platí ľudové porekadlo, že jeden hriech privoláva ďalšie.

Je lákavé postaviť na prvé miesto chlieb. Chlieb potrebujeme všetci - jeho potrebu si najviac uvedomujú tí, ktorí ho nemajú. Ježiš nás ale varuje, že ani chlieb nemožno postaviť nad všetko ostatné, ani chlieb nemožno zbožštiť. Nemôžeme zúžiť svoj život len na to biologické, zabudnúť na ducha, dušu. Rovnako je to aj s mocou i slávou, ktorú sa niekedy ponúka nejakou skratkou - tak ako k tomu zvädzajú dnešné technické možnosti.

Kde teda máme hľadať záchranu, pevný bod nášho pôstneho očistenia? Apoštol Pavol hovorí, že nemusíme chodiť ďaleko. V dnešnom úryvku listu Rimanom hovorí, že „blízko nás je slovo, v našich ústach a v našom srdci: totiž slovo viery... ak ústami vyznávame, že Ježiš je Pán a srdcom uveríme, budeme spasení“ Prečo máme uveriť srdcom, prečo Pavol zdôrazňuje srdce človeka? Vieme akú úlohu má v našom organizme srdce: ono naše orgány, náš život zásobuje okysličenou krvou. Krv ako znak života, kyslík ako oživujúci princíp nám pripomínajú, čo chceme vyjadriť, keď pri duchu hovoríme o srdci. Máme na mysli oblasť vzťahov, živých vzťahov, ktoré sú zdrojom života. Ozajstný vzťah je niečo, čo sa nedá prekrútiť, vo vzťahu sa nemôžeme skryť za vonkajšok. Pretože všetko – dokonca aj nábožnosť, spôsob akým prežívame náboženstvo sa dajú prekrútiť. Vzťah, srdce nie. Máme na mysli vzťah k Bohu a k druhým ľuďom.

Iste, hovoriť v dnešnom svete o srdci, duši človeka, o skutočných vzťahoch nie je ľahké. Mnohí už na túto reč ani nemajú sluch, tak ako mnohým chýba hudobný sluch. Čo teda máme povedať tým, ktorým pre reč o duchu, duši akoby chýbal sluch? Ako majú oni hľadať Boha, spytovať svoje svedomie, aby nezostalo len pri tom obligátnom nikoho som nezabil, nikoho (aspoň nie priamo) som neokradol? Tu by sme my mali byť príkladom očistenia svojho srdca. Preto nech je pre nás tohoročný pôst obnovou nášho srdca. Potom nás pôst, modlitba i almužna privedú bližšie k vode života.

Viliam Arbet